

KRČMA V BREGU

Matej Bor

Vedeli so,
da ne bo nikogar več,
od dne tega in tega
nikogar več po tej cesti.
Ne človeka
ne voza
ne kamiona.
In vendar so čakali.
Življenje pa je drvelo in brnelo
v elegantnem loku
mimo njih
in njihovega čakanja.
In bo drvelo naprej.
In stara krčma v bregu?
Morda bo zaprla vrata
in okna
in strohnela
in divja trta z njo.
Morda pa jo kupi kak človek
in jo spremeni
v svetišče česa čudnega.
In kadar bo stal pred njo,
ne bo čakal ne ljudi
ne vozov ne kamionov,
temveč na noč
in zvezde,
glasnice tišine.